

היום יום . . .

שבת יט ניסן, ארבעה לעומר (תש"ג)

גם בשמחה ובצהלה.
שלום עליכם, אשת חיל, מזמור לדוד, דא היא סעודתא,
ויתן לך – אמרים – בלחש.

שיעורים : חומש: אחרי מות, שביעי עם פירש"י.

תהילים : צ - צו.

תניא : פרק מב. והנה .. '118' ידע וגו'.

פעם פירש אאזמו"ר [אדוני אבי זקני מורי ורבי] : מה
נשתנה הלילה – גלות שנמשל ללילה – הזה – האחרון –
מכל הלילות – גליות שקדמוהו.

שבכל הלילות אין אנו מטבילין – לשון מרוק נקיון
וטהרה – אפילו פעם אחת – לא נגמר המירוק בהם, כי
הרי הי' [ה] אחריהם עוד גלות – הלילה הזה שתי פעמים
– מירוק גוף וגילוי הנפש.

שבכל הלילות אנו אוכלים חמץ או מצה – היינו כי גם
אחר הגלות, העבודה היא מצד נפש האלקית, מצה ביטול,
ומצד נפה"ב [נפש הבהמית], חמץ ישות. – הלילה הזה –
אחר גלות האחרון – כולו מצה – שיועבר רוח הטומאה.

שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות – כל המקנא
פניו מוריקות, ובכל הגליות הרבה בחינות בקנאה : קנאת
סופרים והדומה – הלילה הזה – אחר גלות האחרון – כולו
מרור – קנאה היותר גדולה, על דרך מאמר רבותינו זכרונם
לברכה כל צדיק נכוה מחופתו של חברו.

שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין בין מסובין – כל
הגילויים שעל ידי הגליות – אוכלין – בחינת התענוג, ויש
התפשטות התענוג ותענוג העצמי ויש מי שמגיע בעבודתו
להתפשטות התענוג ויש לתענוג העצמי – הלילה הזה –
אחר גלות האחרון – כולנו מסובין – שכל ישראל יגיעו
לבחינת תענוג העצמי.